

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

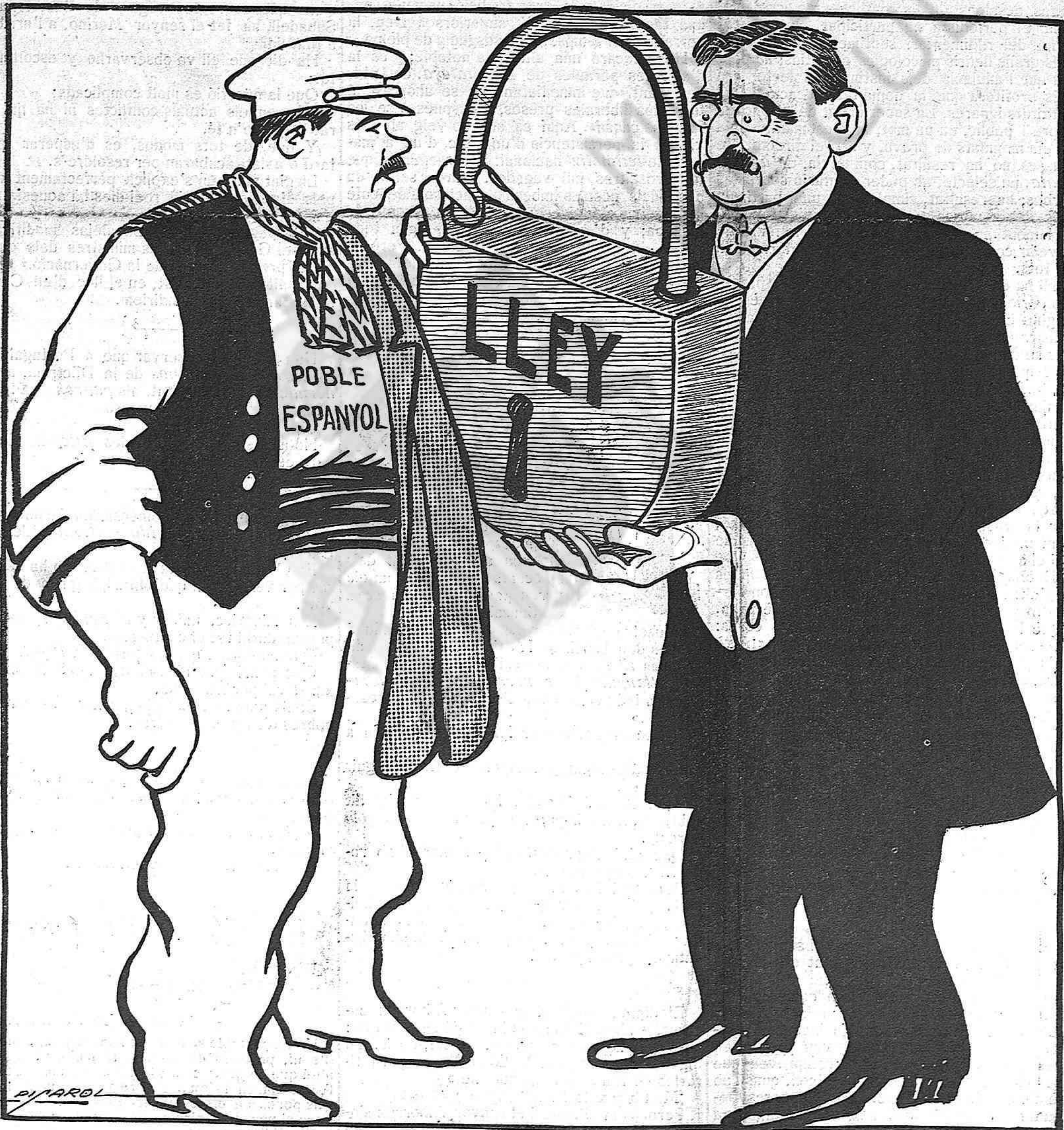
CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fóra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50

La llei del candau

—¿Això es lo que ha inventat pera que'ls frares no entrin a Espanya?
—No: això es lo que he inventat pera que tu't callis la boca.

LA SETMANA

QUINA alegria a Madrid!
L'ajuntament de la coronada vila, donant d'una vegada plena satisfacció a les aspiracions populars, ha suprimit els Consums. La cosa, en apariència tan complicada, no ha pogut ser més senzilla.
«Vist que'ls Consums son pera'l poble una càrrega insoportable;
»Considerant que quan una càrrega no's pot suportar lo més expedit es tirar-la a terra,
»L'Ajuntament, generós y magnanim, decreta la supressió dels Consums.»
¿Veritat que'l fet, si aquí acabés tot, resultaria d'una grandiositat jamai vista?
Lo mal es que l'heroica resolució municipal té una segona part, bastant menos agradable que la primera.
L'ajuntament de Madrid, es cert, aboleix els Consums... però:
Aumenta l'impost sobre la venda del vi;
Conserva el que ja té establert sobre la carn y el petroli,
Y crea, entre altres, un nou impost sobre l'inquilinat, del qual—¡còm serà ell!—n'espera treure'n aprop de vuit milions de pessetes.
No's necessita tenir molt obertes les potencies pera comprendre lo que això significa.
Establerta la contribució municipal sobre l'inquilinat, que, naturalment, serà exigida al propietari, ¿què farà aquet? Aumentarà els lloguers en proporció a la quantia del impost.
Y els veïns se trobaran ab que lo que no se'ls cobria diàriament als portals per Consums, se'ls cobrarà cada mes a casa seva per lloguer de pis.
Madrid, doncs, s'ha entusiasmat una mica massa depressa ab la valenta supressió decretada pel seu ajuntament.
Perquè, lo que en realitat ha fet la seva heroica corporació municipal no es suprimir els Consums, sinó cambiàlshi el nom.
Abans arrencava la pell del poble madrileny ab ganxos.
Ara l'hi arrencarà ab estenalles.
Però, de totes maneres, el poble's quedarà sense pell.

Pif-Paf

Comentaris a una sessió municipal

AQUET senyor Vallès y Pujals, a qui els lerrouxistes volien linxar el dijous passat per haverlos tractat, en plena sessió municipal, de lladres y d'assassins, no mereix pas les ires homicides de la gent del partit radical. Si nosaltres estessim en el lloc d'en Lerroux, dels regidors de la majoria y de la massa radical, ens mostrariem agrai-dissims del jove senyor Vallès, y per comptes de voler matarlo, desitjariem que visqués molts

M'entero de que'ls mauristes de l'isla de Ferro (Canaries) tenen el projecte de revifar allí el partit conservador.

Allí rai, que tenen el reconstituent a casa mateix:

Ferro per dintre y ferro per fóra.
Aigua de ferro, volem dir. No pas ferro a la manera que'l pren en Maura devegades.

Un consol pera'ls pobres.
Les recents estadístiques d'Alemanya'ns donen compte de que en la sola demarcació de Berlín existeixen 1.256 milionaris.

Una cosa no diu l'estadística.
Com varen guanyar els milions aquet grapat d'afortunats subdits del Kaiser.
Si seran ex-regidors?...

—¿Sabs que en Ventosa y Calvell, diputat regionalista, ha fet ja'l viatge de nuvis?
—Ah, sí?... Y a mi què m'expliques!

—Sabs que Don Dalmacio's troba a Girona, actualment, per assumptes dels carlistes?
—De debò?... Vès, a mi, què!

Parlant de la mala sombra d'en Merino, diu l'Arrufat en una de ses gracioses Descargas cerradas:

«Las gestiones del ministro pasarán a la historia, immortalizándose como la maldición del gitano:

«Así tengas huelgas en tu pueblo y vaya Merino a resolverlas.»

Sinó que aquesta maledicció no s'arribarà a dir, perquè si això dura, fins els gitanos se declararan en vaga.

El govern de la República Portuguesa ha fet detenir an en Franco, el cèlebre ex-dictador. Pera posarlo en llibertat provisional li demana una quantitat exorbitant.
Figúrnse que's tracta de milions de reis.
Milions de reis per un Franc?
Ja es un cambi una mica crescut!

S'ha encarregat de la secretaría particular de Don Jaume de Borbón «el conocido señor Samaniego».

Samaniego?... Samaniego?...
No li faltará distracció, al noi Jaumet.
Perque aquet Samaniego ha de ser un senyor molt divertit...

Ei!... Si es l'autor de les faules, que es el més conocido de tots els Samaniegos que conec.

A LO INSERTAT EN EL NUMERO ANTERIOR

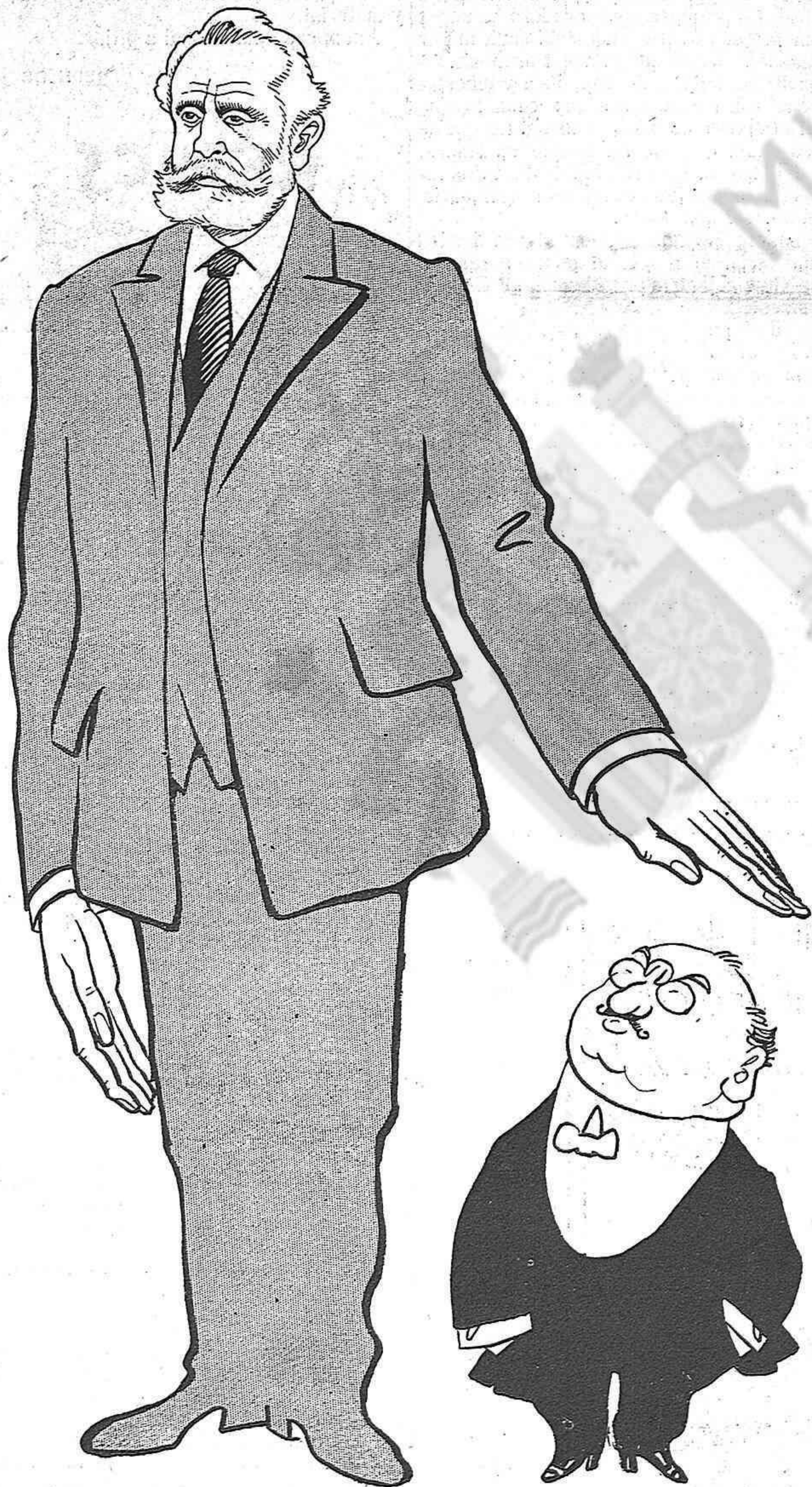
1.ª XARADA.—*Naturalesa.*

2.ª CONVERSA.—*Lladó.*

3.ª JEROGLIFIC-TARGETA.—*Casimiro Soldevila, Milan.*

4.ª JEROGLIFIC.—*Ladislau.*

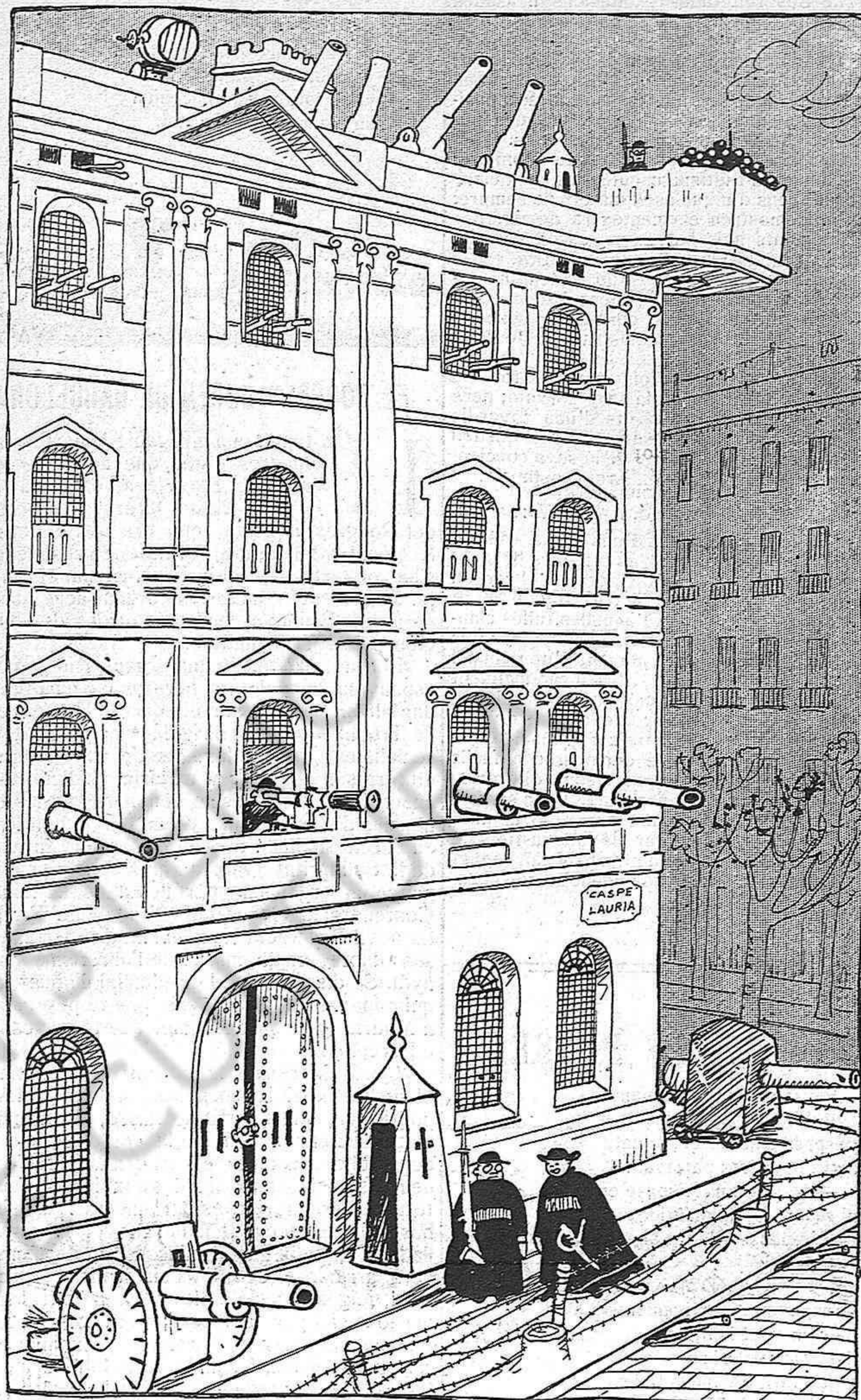
Les minories del Congrés

El gegant.

El nano.

Del natural

La fortalesa dels jesuïtes.

(Fotografia feta expressament pera LA CAMPANA DE GRACIA.)

XARADES

I

Un tersa-dos he comprat,
però ¡que n'es de preciós!
y l'he penjat en l'hu-dos
perquè la Tot m'ho ha manat.

PAU DE LES CALSES CURTES

II

Me va dir la Tereseta
que sols per una pesseta
va comprar un tot molt bo,
una tres-hu de cotó
y nou prima-dos de veta.

EUDALD SALA

ANAGRAMA

La Total digué a la Ció
que's tot a dintre un quartet
y que total un xiquet
si paraven atenció.

MACO

CONVERSA

—¿Vols venir, Mariana, a fer un sopar a vora el mar?

—Tinc el meu cosí malalt.

—¿Quin, en Quimet?

—No, home; el que hem anomenat entre tu y jo.

NARCÍS VILA y MINOBIS

JEROGLIFIC

LLATÍ NOTA

J. P. (a) DREYFUS

ENDEVINALLA

Mentres tu dorms, jo treballo,
tan prompte faig com desfaig,
te faig pobre, ric te faig,
canto, ploro, ric y ballo.

EUDALD SALA

Cavallers: J. E.: Per poc espai que quedi lliure se'l complaurà, com de costum.—F. G. (a) Un Federal Antic (Badalona): Deixemho correr, de moment. Perquè, ara que'ns envia la firma, ara no'ns envia la carta; y, es clar, com que la carta no duia firma, varem estriparla. Una altra vegada, al peu de la carta, una carta ben curta, molt curta, no's descuidi de posarhi el nom y el cognom. Entesos?—F. C. (a) Un que no'n vol cap del Japó y... demés companys: Ab molt sentiment dec manifestarlos que no me n'agrada cap.—N. N.: En castellà y firmada ab inicials d'aquelles que no comprometen a res?... A la panera dels inútils!...—J. M.: No m'hi faig fort, y no extranyi els nostres dubtes; doncs, tot y ananhi ab peus de plom... salta cada llebra!... Envii alguna altra cosa, y pera l'Almanach de LA CAMPANA també té temps. Pel de L'Esquella es inútil; ja es ple.—Maco: Endevinada, y tantes mercès per tot.—M. Serrats y Camps: Vinga una cantarella, que ja fa dies que no'n disfrutavem:

Ayer tarde te esperaba
en la calle de Aviñó...
Jo també esperava un durc
y em van dà un cop de bastó.

Confessi que, quasi quasi, se'l mereixia. Això no vol dir que, en gracia a la gracia que'ns ha fet, deixem de insertarhi alguna altra cosa; la última xarada, per exemple.—P. M. (Breda): Es impossible. Lo que deixa de publicarse una setmana, com que se suposa que perd l'actualitat, ja no s'inserta en la següent.—J. S.: Ab molt gust, sí, senyor.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oln, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.ª